மதிப்பிடப்பெற்றது

ஜெர்மனிய புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத்தில் புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகம்

Tamil Diaspora Community in German Tamil Diaspora Literature

த.மேகராசா/ T.Megarajah[1]

Abstract

This article based on the literature of German diaspora writers and researches about life challenges of Tamil community who migrated from Sri Lanka and lives in German. It researches in analytical, sociological, and descriptive approaches.

In this respect, life issues related to Refugee life, career, culture, education, language and structure of family which were faced by Elam Tamils who tried to live in new environment have been presented. This research insists the situations of elderly people of Tamil diaspora worry about younger generation's behaviour which is against to Tamil culture in present situation and impossibility of Tamils' intention which is establishing the identity of Tamils in future. This article strongly says that trend of diaspora literature and their subjects would change in future and Tamil diaspora community which lives without identity is in danger of sinking into the culture of refuge countries.

Keywords: Tamil Diaspora, Community, Culture, identity

அறிமுகம்

காலனித்துவ காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் இலங்கையிலிருந்து தமிழர்கள் வெவ்வேறு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றிருப்பினும் இலங்கையில் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நிலவிய இனமுரண்பாட்டுச் சூழலே பெருந்தொகையான தமிழர்கள் ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், சுவிஸ், நார்வே, இத்தாலி, டென்மார்க், நெதர்லாந்து, கனடா, ஆஸ்திரேலியா முதலான பல்வேறு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து செல்லக் காரணமாக அமைந்தது. குறிப்பாக எண்பதுகளுக்குப் பின்னரான இலங்கையின் இனமுரண்பாட்டுச் சூழல் அரசியல் தஞ்சம் சார்ந்த புலப்பெயர்வுக்கு வித்திட்டது. இக்காலப்பகுதியில் மேலோங்கிக் காணப்பட்ட இராணுவ கெடுபிடிகள், அரச படைகளுக்கும் விடுதலை இயக்கங்களுக்கும் இடையிலான சண்டைகள், இடம்பெயர்வுகள், இயக்க முரண்பாடுகள், இவை காரணமாக நடைபெற்ற படுகொலைகள், கடத்தல்கள் வாழ்தலுக்கான சாத்தியப்பாட்டை இல்லாதொழித்தமையால் விரும்பியோ விரும்பாமலோ கூடுதலான தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து செல்ல வேண்டியேற்பட்டது. மொழி, நிறம், கலாசாரம், காலநிலை, சட்டம், தொழில்முறை என்பவற்றால் மாறுபட்ட புதியதொரு சூழலில் வாழ முற்பட்டோரில் குறிப்பிட்ட சிலர், தமது வாழ்வியல் அனுபவங்களையும், தாயக உணர்வுகளையும்

[1] The author is a Ph.D. Scholar at the Department of Language, Arts & Culture, University of Eastern, Sri Lanka. megarajaht@yahoo.com

இலக்கியங்களினூடாக வெளிப்படுத்தினர். இத்தகைய இலக்கியங்கள் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம், புலச்சிதறல் இலக்கியம் என்று வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. இவை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் புதியதொரு அனுபவத்தினையும் அகல நோக்கினையும் ஏற்படுத்தியதுடன் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களை மூன்றாம் உலக இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குவதற்குரிய வாய்ப்பினையும் வெளிப்படுத்தின. மேலும் தாயகச் சூழலில் மறுதலிக்கப்பட்ட எழுத்துச் சுதந்திரத்தின் எதிரொலியாகவும் இவ்விலக்கியங்கள் அமைந்தன. புகலிட இலக்கியங்கள் புலம்பெயர் சமூகத்தை அறிந்துகொள்வதற்குரிய முக்கிய ஆவணங்களாகவும் உள்ளன.

ஆய்வு நோக்கங்கள்

இக்கட்டுரை ஜெர்மனிய தமிழ்ச்சமூகத்தின் வாழ்வியலை எடுத்துரைப்பதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக அகதி வாழ்வுக்கு முகங்கொடுத்தல் முதற்கொண்டு பண்பாட்டுச் சிக்கலை எதிர்கொண்டிருக்கும் நிலை வரையான வாழ்வியலை எடுத்துரைக்க முனைகிறது.

அத்துடன் எதிர்காலத்தில் தமிழர் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் வேர்களையும் மெல்ல மெல்ல இழந்து விடக்கூடிய அபாயத்தையும் சுட்டிக்காட்ட முனைகிறது.

தவிர ஜெர்மனிய தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் தமிழ்ச்சமூகத்தை எவ்விதம் பிரதிபலித்து எழுதப்பட்டுள்ளன என்பதை எடுத்துரைப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆய்வு முறையியல்

ஜெர்மனிய புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வியல் நிலை எத்தகையது? இன்று தமிழ்ச்சமூகம் முகங்கொடுக்கும் முக்கிய பிரச்சினை என்ன? ஆகிய முதன்மை வினாக்களுடன் ஜெர்மனியில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் 1987 தொடக்கம் 2017 வரையான காலப்பகுதியில் வெளிவந்த ஆக்கங்களை முதனிலைத் தரவுகளாகவும் அவ்வாக்கங்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள் முதலானவற்றைத் துணைநிலைத் தரவுகளாகவும் கொண்டு அவற்றைப் பரந்த வாசிப்புக்கு உட்படுத்தி அவற்றிலிருந்து குறிப்புகள் பெறப்பட்டு பின்னர் அவை பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு முன்வைக்கப் பட்டுள்ளன.

ஜெர்மனியில் இலங்கைத்தமிழர்

17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே ஜெர்மனி நீண்டதொரு குடியேற்ற வரலாற்றைக் கொண்ட நாடாக விளங்குகின்றது. 1970களில் விருந்தின தொழிலாளர்களும் (Guest – workers) 80களில் அவர்களின் குடும்பங்களும் ஜெர்மனியில் குடியேறினார்கள் (Michaelar.Told, 2014:52). இதே காலப்பகுதியில் இலங்கையிலிருந்து தமிழர்கள் அரசியல் தஞ்சம் கோரி ஜெர்மனிக்குள்

நுழைந்தார்கள். எண்பதுகள் காலப்பகுதியில் புலம்பெயர் தமிழர்களை வரவேற்ற ஒரு நுழைவாயிலாக ஜெர்மனியே காணப்பட்டது. இக்காலப் பகுதியிலிருந்து தொடர்ந்து வந்த மூன்று ஆண்டுகளில் ஜெர்மனிக்குச் செல்லும் ஆண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. 1990களில் இடம்பெற்ற கணக்கெடுப்பு, ஜெர்மனியில் 32702 இலங்கையர்கள் வசித்ததாக உறுதிப்படுத்தியது. 1998இல் 40000–45000 தமிழர்கள் வாழ்ந்தனர். ஜெர்மனிக்கு வருகை தந்த தமிழர்களில் ஒரு பகுதியினர் அங்கேயே அகதி அந்தஸ்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வாழ, ஒரு பகுதியினர் ஜெர்மனியினூடாக நுழைந்து பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்றார்கள். புலம்பெயர் நாடுகளில் 600,000 தொடக்கம் 800,000 வரையான தமிழர்கள் வாழ்வதாகக் கூறப்படுகின்றது (Thusinta Somalingam, 2015:177). தற்போது ஜெர்மனியில் 60000 – 65000 தமிழர்கள் வாழ்வதாக அந்நாட்டுத் தினசரிப் பத்திரிகைச் செய்தி மூலம் அறிய முடிகின்றது.

ஜெர்மனி பல்கலாசார நடைமுறைகளுக்கு இடமளித்துள்ளது. வெவ்வேறு நாடுகளின் புலம்பெயர் சமூகத்தினர் தத்தமக்குரிய கலாசார நிகழ்வுகளையும் வழிபாட்டு மரபுகளையும் பின்பற்றுகின்றனர். இதற்கு, புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகத்தின் முதலாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்த நாயன் என்பவரது பின்வரும் கூற்று எடுத்துக்காட்டத்தக்கதாகும்:

> "நான் ஒரு தமிழ். அத்துடன் இந்து. நான் ஒவ்வொரு நாளும் பிரார்த்தனை செய்கிறேன். இங்கே ஒரு இந்து கோயில் உள்ளது" (Michaelar. Told, 2014:145).

ஜெர்மனியில் தமிழ்ச் சமூகத்தின் நிலை

ஜெர்மனியில் வாழும் தமிழ்ச் சமூகம் அகதிவாழ்வு, தொழில் நிலை, பண்பாட்டுச் சிக்கல், கல்வி நிலை, குடும்பச்சிக்கல்கள், ஒடுக்குதல்கள் முதலானவை சார்ந்து எதிர்நோக்கும் சவால்கள் ஆராயப்படவேண்டியனவாகும். அவ்விதத்திலேயே இக்கட்டுரையும் அமைகின்றது

அகதி வாழ்வு

புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் பண்புக்கூறுகளுள் ஒன்றாக அகதி வாழ்வு பற்றிய அனுபவங்கள் அமைந்துள்ளன. தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வெவ்வேறு நாடுகளுக்கு அரசியல் தஞ்சமடைந்தபோது அந்நாடுகள் தஞ்சடைந்த மக்களை வழிநடத்துவதில் வெவ்வேறு நடைமுறைகளைக் கையாண்டன. இதனால் புலம்பெயர்ந்தோர் அகதி அந்தஸ்தைப் பெறுவதிலும் அந்நாடுகளின் குடியுரிமையைப் பெறுவதிலும் பல்வேறு துயரங்களை எதிர்நோக்கினர். இத்தன்மை புலம்பெயர் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கிய ஒரு பொதுப்பிரச்சினையாக அமைந்தபோதிலும் சில நாடுகளில் அரசியல் தஞ்சக்கோரிக்கை பெறும்பொருட்டுத் தமிழர்கள் முகாம்களுள் முடங்கிக் கிடந்து அனுபவித்த துயரங்கள் மிகக் கடினமானவையாகும். குறிப்பாக ஜெர்மனியில் அதிகமான அகதிகள் தஞ்சமடைந்தமையினால் ஜெர்மனிய அரசு நெருக்கடியான நிலையைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அரசியல் தஞ்சம் வழங்குவதில் தாமதங்கள் ஏற்பட்டன. இதனால் அகதியாகத் தங்கவைக்கப்பட்ட தமிழர்களின் தஞ்சக்கோரிக்கை

ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமையினால் முகாங்களிலே அவர்கள் முடங்கிக் கிடக்க வேண்டியிருந்தது. அத்துடன் தங்க வைக்கப்பட்ட இடத்தை விட்டு வெளியே உறவினர்களின் வீடுகளுக்கோ அல்லது வேறு இடங்களுக்கோ செல்லமுடியாத நிலையும் காணப்பட்டது. இதனை புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. பார்த்திபனின் 'கனவை மிதித்தவன்' நாவலின் பின்வரும் பகுதி இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தரப்படுகின்றது:

> "எனக்கு மட்டும் பிடிப்பே?
>
> சும்மா கிடந்து சாப்பிடுறதும் படுக்கிறதும் சீ எண்டு போச்சு. அதுதான் வெளியால போக ட்றை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறன். பாலகுமார் சொன்னான்.
>
> எனக்கு அது கூட வெறுத்துப் போச்சு. எங்க போனாலும் நிலமை ஒண்டுதானே.
>
> இஞ்ச எல்லோ வேலை செய்யாதை. அங்கால போகாதை. இங்கால போகாதை எண்டு அடைச்சு வைச்சிருக்கிறாங்கள். மற்ற நாடுகளில் இப்பிடி இல்லத்தானே? சோசல் காசு குடுக்காம போய் வேலையச் செய்யுங்கோ எண்டு கலைச்சு விடுறானாம்" (பார்த்திபன், 1988:67)

மேலுள்ள கூற்று வேறு சில நாட்டு அரசாங்கங்கள் அகதிகளை வெளியில் நடமாடவும் வேலை செய்யவும் அனுமதித்தபோதும் ஜெர்மனி அரசு அத்தகைய சலுகைகளை வழங்க முடியாதிருந்தமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

வசதிகளற்ற – பாதுகாப்பற்ற முகாங்களில் குறிப்பாக நூறு பேருக்கு ஒரு மலசல கூடம், ஒரு சமையலறை, வெவ்வேறு நாட்டவர்களுடன் ஓர் அறையில் வாழ்தல் என்ற நிலை காணப்பட்டதுடன் படிப்பதற்கும் தொழில் புரிவதற்கும் விருப்பமிருந்தும் ஜெர்மனி போன்ற நாடுகள் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. உமாவின் 'மரியானா' என்ற சிறுகதை ஜெர்மனிய அரசு அகதிகளை நடத்திய பொறுப்பற்ற விதத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

ஜெர்மனி போன்ற நாடுகள் அகதிகள் தொடர்பில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக வேறு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து செல்வதில் தமிழர்கள் ஆர்வம் காட்டினர். குறிப்பாக அதிகமான தமிழர்கள் ஜெர்மனியினூடாகவே அரசியல் தஞ்சம் தேடிச் சென்ற போதிலும் அவ்வாறு சென்ற அனைவரும் அங்கு நிலைத்திருக்கவில்லை. கனடா, பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டனர். இவ்வாறு வேறு நாடுகளுக்குச் செல்வதிலும் பல்வேறு சவால்களை எதிர்நோக்கினர். பார்த்திபனின் 'தெரிய வராதது' சிறுகதை ஜெர்மனியில் தஞ்சமடைந்திருந்த பாலகிருஷ்ணன் ஜெர்மனியில் நிருவாகக் கெடுபிடிகள், போதிய சம்பளம் இன்மை காரணமாகக் கனடா போக ஆசைப்பட்டு பலமுறை முயன்று கைதாகி பின்னும் ஆசை தீராது, அமெரிக்க கறுப்பினத்தைச் சேர்ந்த கிறிஸ்டோபர் பிலிக் என்பவரின் அடையாளத்துடன் பயணமாகி சென்ற விமானம் வெடித்துச் சிதறியமையால் பரிதாபகரமாக இறந்துபோன செய்தியைத்

தருகிறது. இக்கதையில் வரும் பின்வரும் பகுதியும் அகதிகள் நடத்தப்பட்ட விதத்தினையே எடுத்துக் கூறுகின்றது.

> "விருப்பந்தான் காசனுப்ப வேணுமென்டு. எனக்கு மட்டும் பாசமில்லையே? நிலைமையள் விளங்காதே? எனக்கு விளங்கி என்ன? ஜேமன் அரசாங்கம் எல்லோ எல்லாத்தையும் கையுக்க வைச்சிருக்கு. நீ அரசியல் தஞ்சம் கோரிய பம்மாத்து அகதி. எப்படியோ இங்கு வந்து விட்டாய். உன்னை இங்கு கொல்லப் போவதில்லை. வெடிக்காது. ஒரு மூலையில் இருந்து விட்டு நாங்கள் பிடித்து அனுப்பும் போது நாட்டுக்குப் போய்ச்சேர் என்றது ஜேமன் அரசு. இதற்குப் பெயர் அரசியல் தஞ்சமாம். இந்த நாட்டில் வாழ எங்களுக்கு உரிமை இருக்குது. அரசுகள் மூண்டாம் உலக நாடுகளைச் சுறண்டிச் சம்பாதிச்சு தங்களை வளத்துக்கொண்டிருக்குதுகள். தாங்கள் சுறண்டினதையே எங்களுக்குப் பிச்சையாய் போடுறதுக்காண்டி வேலை செய்ய விடாமல் ஒண்டுக்கும் ஏலாதவர்களாய் எங்களை ஆக்கிக் கொண்டிருக்குதுகள்" (பார்த்திபன், 2017:121-122)

பொ.கருணாகரமூர்த்தியின் 'வாழ்வு வசப்படும்'(1996) நாவல் மேற்கு ஜெர்மனியில் அகதி முகாமாகவுள்ள டியூலிப்ஸ் ஹோட்டலிலுள்ள மூன்றாம் தளத்தில் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ள இலங்கை அகதிகளான முத்துராசா, அத்வைகன், திலகன், நகுலன் ஆகியோரது அன்றாட வாழ்வைச் சித்திரிக்கின்றது. இந்நாவலாசிரியரின் மற்றொரு நாவலாகிய 'ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்'(1996) நாவல் அதன் தலைப்புக்கு ஏற்றவாறே இலங்கைத் தமிழர் ஒருவர் அகதியாக நுழைவது தொடக்கம் அரசியற் தஞ்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு சாதகப்பாடுள்ள நாட்டில் சேர்வது வரையில் எதிர்கொள்கின்ற பல்வேறு இடர்ப்பாடுகளையும் பிரச்சினைகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்றோர் தாம் செல்லவேண்டிய நாட்டிற்குச் சென்றனராயினும் எங்குச் செல்வதென்று தெரியாமல் அல்லது செல்லவேண்டிய இடம் தெரிந்தாலும் அவ்விடத்திற்கு எவ்வாறு போய்ச் சேர்வதென்று தெரியாது அலைந்து துன்பப்பட்டனர். கருணாகரமூர்த்தி 'பெர்லின் நினைவுகள்' என்ற நூலில் தான் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து ஜெர்மனிக்குச் சென்று அலைந்து துன்பப்பட்டமையை எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

எண்பதுகளிலிருந்து அரசியல் தஞ்சக் கோரிக்கையாளர்களின் வருகை அதிகரிக்கத் தொடங்கியதும் ஜெர்மன் அரசு அகதிகள் தொடர்பில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது. காவல்துறையினர் அகதிகளைக் கண்காணிக்கத் தொடங்கினர். அச்சூழலில் ஜெர்மனியை வந்தடைந்த தமிழர்கள் காவல்துறையினரிடம் அகப்படாமல் வெவ்வேறு முறைகளில் இடம்விட்டு இடம்மாறி உழன்றமையைக் கருணாகரமூர்த்தி குறிப்பிட்டுள்ளார்: அதன் ஒரு பகுதி எடுத்துக்காட்டாகத் தரப்படுகின்றது:

> "வேறு ஆட்களின் பயணக் கடவுச்சீட்டுக்களில் தம் தலைகளை மாற்றிக்கொண்டு மேற்கு ஜெர்மனியுள் சுளுவாக நுழைந்தார்கள். தலைகளை மாற்றாமலும் தோற்ற ஒற்றுமையை வைத்துக்கொண்டும்

ஒருவரின் கடவுப் புத்தகத்தில் இன்னொருவர் செல்லும் மாயங்களும் நிகழ்ந்தன. சிலர் மேற்கு பெர்லினில் தொடருந்தில் பகுப்பறைகளுக்குள் ஏறியதும் ஏனைய பயணிகள் வரமுன்பதாக இருக்கையின் அடியில் புகுந்து படுத்துக்கொண்டு மேற்கு ஜெர்மனியுள் சுளுவாக நுழைந்தனர். சுண்ணாகச் சந்தையில் மரக்கறி வியாபாரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த விடலைப் பையன் ஒருவன் இவ்வாறு இருக்கையின் கீழாகப் படுத்து மேற்கு பெர்லினிலிருந்து மேற்கு ஜெர்மனிக்குப் போனான். மேற்கு ஜெர்மனியில் அவன் அடைந்த நகரமும், விஸா நடைமுறைகளும் அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை, அதே இருக்கைக்கீழான முறையில் படுத்துப் பாரீஸுக்குப் போனான். பாரீஸும் அவனுக்குப் பிடிக்காமல்போகவே திரும்பவும் ஜெர்மனியின் வேறொரு நகரத்துக்கு வந்தான்" (1996:66)

மேலுள்ள பகுதி தமிழர்கள் எவ்வாறு ஜெர்மனிக்குள் நுழைந்தார்கள் என்பதையும் பின்னர் ஜெர்மனிக்குள்ளேயே பொருத்தமான இடம்தேடி எவ்வாறெல்லாம் அலைந்தார்கள் என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றது.

தொழில் நிலை

தொழிலுக்காக எதிர்பார்க்கப்படும் கல்வித்தரம், தொழிலுக்கான அனுபவங்கள் என்பவை நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்ட தகுதிப்பாடுகளைக் கொண்டவையாகும். தாம் அரசியல் தஞ்சமடைந்த புகலிடநாடுகளில், தொழிலைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தகுதிப்பாடு அற்றவர்களாகவே பெரும்பாலான ஈழத்தமிழர்கள் காணப்பட்டனர். ஈழத்தில் உயர்கல்வி சார் சான்றிதழ்களைப் பெற்றிருந்தவர்களாலும்கூட புகலிட நாட்டில் அத்தகைய கல்வி நிலைக்கேற்ற தொழிலைப் பெற முடியாதிருந்தது. இதன்காரணமாகத் தொழில் தேடியலைதல், தொழிலில் உறுதிப்பாடின்மை, பொருத்தமில்லாத தொழிலாயினும் செய்யவேண்டியிருந்தமை, தொழிலின்றித் தனிமையில் வாடுதல் எனப் பல சவால்களை எதிர்நோக்கினர். புகலிட நாடுகளில் அந்நாட்டவர்கள் செய்ய விருப்பம்கொள்ளாத கழுவுதல், கூட்டுதல் சார்ந்த வேலைகளையே புகலிடத் தமிழர்கள் செய்ய வேண்டிய அவலநிலை காணப்பட்டது. இதனை, பொ.கருணாகரமூர்த்தி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

"கோடை காலம் பிறக்கவும் ஒரு நாள் இன்று தொடக்கம் புதிதாக வந்த Auslaender (விதேசிகள்) மற்றும் பொருளாதார அகதிகள் எவரும் வேலைகள் செய்ய அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள் என ஜெர்மன் அரசு பட்டவர்த்தமாக அறிவித்தது. விதிவிலக்காக ஒரு உப விதியும் செய்யப்பட்டிருந்தது. அஃது இவர்கள் உணவகங்களில் ஜெர்மன்காரர் செய்ய மனப்படாத கோப்பை கழுவுதல், அதிகாலையில் ஒரு மணிக்கு விடுகளுக்குச் செய்திப்பத்திரிகைகள் விநியோகித்தல் போன்ற சிலவற்றைச் செய்யலாம் என்பதாகும்" (மேலது:107)

மேற்கூறியவற்றுக்கு மேலதிகமாக பிறிதோரிடத்திலும்,

> "இங்கும் முப்பது வருஷங்களாக அதிகாலையில் பெர்லினின் எந்தப் பகுதியையாவது ஒருதரம் வலம் வந்தீர்களாயின் அங்கே எங்குலக்கொழுந்தொன்று வண்டியிலோ மிதியுந்தியிலோ பத்திரிகை விநியோகித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டேகலாம். அதாவது அஃது நம்மவர்களுக்கேயான தொழில் என்றாகிப் போனது" (மேலது:107).

இலங்கையில் உறவினர்களை விட்டுத் தனித்தனியாகவே பெரும்பாலும் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்தார்கள். பின்னரே குடும்பத்தினரை இணைத்துக் கொண்டனர். புகலிட நாட்டில் அகதிமுகாம்களில் இருந்தபோதிலும் அகதிகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற உதவிப் பணத்தில் சிக்கனத்தைப் பேணி உறவினர்களுக்குப் பணம் அனுப்பவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை காணப்பட்டது. அவ்வேளையில் பணம் எப்படிக் கிடைக்கின்றதென்ற கேள்விக்குப் பதிலாக ஏதாவதொரு வேலை செய்வதாகப் பொய்யைச் சொல்லிக் கடிதம் எழுதி அனுப்புகின்ற நிலைமையும் காணப்பட்டுள்ளது. இதனை, பொ.கருணாகரமூர்த்தி பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

> "சமூக உதவிகள் அலுவலகம் தரும் 300 மார்க்கில் ஒவ்வொருவரும் எப்படியாவது 100 மார்க்கை சேமித்து ஊருக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். பணவிடைச் செலவைக் குறைப்பதற்காக 3 மாசத்துக்கொருமுறை அனுப்புவதே சிக்கனமான நடைமுறை. பணம் எப்படிக்கிடைத்தது எனக்குடையும் வீட்டுக்காரர்களுக்கு கடிதங்களில் ஒரு பூக்கடையில் சிலமணிநேரம் வேலை செய்கின்றேன் என்றோ, ஒரு மளிகைக்கடையில், கடதாசி அட்டைகளில் வரும் பொருட்களைப் பிரித்து விறாக்கைகளில் அடுக்க சிலமணிநேரங்கள் உதவி செய்கிறேன் என்றோ கற்பனைக்கேற்பப் பொய்கள் முடையப்படும்" (மேலது:76)

அதேவேளை சிலர் தமக்கு வழங்கப்படும் உதவிப் பணத்தில் ஒரு தொகையைத் தம் வீடுகளுக்கு அனுப்பவேண்டிய நிலையிருந்தமையால் ஜெர்மனியர்கள் தமது நாய்களுக்கும் பூனைகளுக்கும் உணவாக வாங்கிக்கொடுப்பனவற்றை தாம் வாங்கி உண்டு வாழ்வைக் கழித்தமையையும் இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன.

பண்பாட்டு முரண்

பண்பாடு மனிதர்களாலும் அவர்கள் வாழும் சூழலாலும் கட்டமைக்கப்படுவதாகும். 'மனித சிந்தனையையும் நடத்தையையும் சமூகரீதியாக ஒழுங்குபடுத்துவதே பண்பாடாகும்' என்பார் Edward Tylor (கிருஸ்ணராஜா, சோ, 2010:6). பண்பாடு சமூக அடையாளப்படுத்தலின் அடிப்படைக் கூறாகவும் விளங்குகின்றது. ஈழத்தமிழர்க்கெனத் தனித்துவமான பண்பாட்டம்சங்கள் உள்ளன. அது தமிழர்களின் அடையாளமாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. காலனித்துவ காலத்திலிருந்து தற்காலம் வரையும் கீழைத்தேய சமூகத்தின் பண்பாட்டு வேர்கள் சிதைவுகளைச் சந்தித்து வரும் அதேவேளை அவற்றைப் பாதுகாக்கும் கரிசனைகளும் இடம்பெறுகின்றன. இச்சூழலில் 'புலம்பெயர்ந்து சென்றோரும் தாம் வாழுகின்ற நாடுகளிலும் தம் பண்பாட்டு நடைமுறைகளை

அடையாளப்படுத்தும் செயற்பாடுகளையே மேற்கொள்கின்றனர்'(Gamlen, 2008:843).

இவ்வழி தமிழர்களும் தாம் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் தம் பண்பாட்டு நடைமுறைகளைத் தொடரவும் அடையாளப்படுத்தவும் முற்படுகின்றனர். எனினும் இது சவால்மிக்கதொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. முற்கூறியதன் படி பண்பாடு நிலத்துடனும் மனிதர்களுடனும் தொடர்புடையதென்ற வகையில் தமிழர்களின் பண்பாடும் புலம்பெயர் நாடுகளின் பண்பாடும் வேறுவேறானதாக இருப்பதே இதற்கான அடிப்படையாகும்.

புலம்பெயர் நாடுகளிலேயே பிறந்து அங்குள்ள பிள்ளைகளுடன் பழகி வாழத் தலைப்பட்ட இலங்கைப் புலம்பெயர் பிள்ளைகள் அந்நாடுகளின் பண்பாடுகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பின்பற்றி நடப்பதும் புலம்பெயர் தேசத்தின் சமூகத்துடன் இணைவாக்கம் பெறுவதும் தவிர்க்கமுடியாததாகும். ஜெர்மனியில் வாழும் புலம்பெயர் தமிழ்ப் பெண்ணாகிய அன்பராசனி, தானொரு ஜெர்மனிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவள் என்று ஏற்றுக்கொள்வதை அவளது பின்வரும் கூற்று எடுத்துக்காட்டுகின்றது:

> "நான் ஒரு பல்கலாசார அல்லது பல்லின சமுதாயத்தில் வளர்க்கப்பட்டேன். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால் நான் நூறு வீதம் ஜெர்மன். தமிழ் அல்ல. நான் ஒரு பெருநகரப்பகுதியில் வளர்ந்த தமிழ் தோற்றம் கொண்ட ஒரு ஜெர்மன் குடிமகள்" (Michaelar.Told, 2014:128)

புலம்பெயர் நாடுகளின் பண்பாட்டைக் கைக்கொள்ள முற்படும் தம் பிள்ளைகளின் நடத்தைகளைக் கண்டு பெற்றோர்கள் (இவர்கள் பெரும்பாலும் ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்று ஈழத்துப் பண்பாட்டை புலம்பெயர் நாடுகளிலும் பேண நினைப்பவர்கள்) அதனைப் பாரிய பண்பாட்டுக்கொலையாக – அதிர்ச்சியாகப் பார்க்கின்றனர். இதனை ஜெர்மனியில் வாழும் புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகமும் எதிர்கொண்டுள்ளது. பொ.கருணாகரமூர்த்தியின் 'கிழக்கு நோக்கிச் சில மேகங்கள்' நூலிலுள்ள 'பர்வதங்களும் பாதாளங்களும்' என்ற கதை, புலம்பெயர் சூழலில் தன் பிள்ளை தொடர்பாக தாய்க்கு இருக்கும் அச்சமான மனநிலையினை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

திருமணத்திற்கு முந்தைய பாலியல் நடத்தை என்பது தமிழ்ப்பண்பாட்டிற்கு முரணானதாகும். ஜெர்மனி வெளிப்படையான பாலியல் நடத்தை கொண்ட நாடாகும். அந்நாட்டில் திருமணத்திற்கு முன்னைய பாலியல் உறவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பண்பாட்டம்சமாகும். பெற்றோருடன் தமது படிப்பிற்குத் தேவையான பணத்தை எதிர்பார்க்காத அந்நாட்டுப் பிள்ளைகள் பால்வினைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுப் பணத்தினைச் சம்பாதித்துக் கல்வி கற்கின்ற நிலையும் ஜெர்மனியில் உண்டு. இதனை, பொ.கருணாகரமூர்த்தியின் 'பெர்லின் நினைவுகள்'(2014) என்ற நூல் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. இத்தகைய பால்வினைப் பண்பாட்டைக்கொண்ட நாட்டில் தமிழர் பண்பாட்டை சிதையாமற் பேணுவதென்பது சவால் மிக்கதாகவே உள்ளது. தமிழர் பண்பாட்டை அழியாது பேண முற்படும் இலங்கைப் புகலிடத் தமிழர்கள் தம் பிள்ளைகளுக்கு

இலங்கையில் திருமண சம்பந்தங்களைச் செய்துகொள்வதும் உண்டு. எனினும் இருவேறுபட்ட பண்பாட்டுச் சூழல்களுக்குள் வாழ்ந்து பின்னர் இணைந்து வாழ்கின்றபோது முரண்பாடுகள் காரணமாகப் பிரிந்துசெல்கின்ற நிலையும் காணப்படுகின்றது.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் சமூகமொன்று தன் தாய்நாட்டின் பண்பாட்டு அடையாளங்களை இழத்தல் பொதுவானதொரு அம்சமாகும். இதற்குப் புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகமும் விதிவிலக்கல்ல என்பதை ஜெர்மனிய புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆதாரப்படுத்துகின்றன.

கல்வி நிலை

இலங்கையில் இடம்பெற்ற கொடிய யுத்தம் தமிழர்களின் கல்வியில் பெருத்த தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த பெருமளவான இளைய சமூகத்தினர் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்தனர். இதனால் 1980களுக்குப் பின்னர் தமிழர் கல்வியில் வீழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. இப்பின்புலத்தில் இக்காலப்பகுதியில் புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழர்கள் தாம் புகலிடம் பெற்ற நாடுகளில் தமிழர் கல்வியை வளர்க்கும் நடவடிக்கைககளில் ஈடுபட்டனர். குறிப்பாக, புலம்பெயர் தமிழர்கள் தமிழ்மொழி, தமிழ்ப்பண்பாடு, தமிழர் ஒருங்கிணைப்பு என்பவற்றை நோக்காகக் கொண்டு தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களை உருவாக்கினர். புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவிச் செயற்பட்டமை தொடர்பாக துசிந்தா சோமலிங்கம் குறிப்பிடும் பின்வரும் கூற்று நோக்கத்தக்கதாகும்:

> "1980களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் ஒரு தன்னாட்சி மற்றும் இறையாண்மை கொண்ட தாயகத்திற்கான விருப்பத்தால் உந்தப்பட்டு, தமிழ்க் கலாசாரத்தை மையப்படுத்திய கல்வியில் வலுவான அர்ப்பணிப்பை வளர்த்துக்கொண்டனர். அவர்களின் மொழி மற்றும் கலாசார பாரம்பரியத்தை இழப்பதைத் தடுக்க புலம்பெயர்ந்த காலத்தின் தொடக்கத்தில் தமிழ்ப்பள்ளிக் கூடங்களை சிறிய அளவிலான உள்ளூர் நட்பு மற்றும் குடும்ப சேவைகளாகத் தொடங்கினர். பின்னர் அவை புலம்பெயர்ந்த எல்லா நாடுகளிலும் நிறுவனமயமாக்கப்பட்டன" (Thusinta Somalingam , 2015:178).

2014 இல் மேற்கொண்ட ஆய்வில் ஜெர்மனியில் 6500 மாணவர்களையும் 941 தொண்டர் ஆசிரியர்களையும் கொண்ட 136 பாடசாலைகள் உள்ளமையை துசிந்தா சோமலிங்கம் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பள்ளிக்கூடங்களின் செயற்பாடுகள் இலங்கையின் புலம்பெயர் சிறுவர்களை நோக்காகக் கொண்டிருந்தமையை அவரது பின்னுள்ள கூற்று எடுத்துக் கூறுகின்றது:

> "இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழ்க்குழந்தைகளுக்காகவே இப்பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஏனெனில் இங்கே இலங்கைத் தமிழரின் மொழி மற்றும் கலாசாரங்கள் மட்டுமே கற்பிக்கப்படுகின்றன" (மேலது:180)

புலம்பெயர் தமிழ்ச்சிறுவர்கள் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஜெர்மனிய பள்ளிக்கூடங்களிலும் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் செயற்பாடுகள் நடைபெற்றன. எனினும் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்றோருக்கான கல்வி என்பது சவால்மிக்கதொன்றாகவே காணப்பட்டது. குறிப்பாக எண்பதுகள் காலப்பகுதியில் புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களில் பலர் இலங்கையிலிருந்து எத்தகைய கல்வி நிலையுடன் சென்றார்களோ அதே நிலையுடனேயே வாழவேண்டிய நிலை ஜெர்மனியில் இருந்தது. ஜெர்மனிய மொழியின் கடினதன்மை, குடும்பச்சுமை, வயது நிலை இவை காரணமாக முதலாவது பரம்பரையைச் சார்ந்த தமிழர்களின் கல்வி நிலை பாதிக்கப்பட்டது.

ஜெர்மனிய மொழிப் பரிச்சயம் இன்மையால் பெற்றோர் தமது பிள்ளைகள் கற்கும் பாடசாலையுடனோ ஆசிரியர்களுடனோ தொடர்புகளைப் பேணுவதிலும் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் நிலை காணப்பட்டது. அதேவேளை அந்நியப்படுத்தப்பட்ட – உறவுகளின் தொடர்பற்ற ஜெர்மனிய சூழல் காரணமாக பெற்றோர் 'கசட்' பார்ப்பதை ஒரு தீவிர பொழுதுபோக்குச் செயற்பாடாக மேற்கொள்ளும் நிலையும் அதனால் குழந்தைகளின் கல்வி கற்கும் சூழல் அற்றுப்போன நிலையும் ஜெர்மனியில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. 'அத்திவாரமில்லாத கட்டடங்கள்' சிறுகதை கல்வி கற்கும் சூழலை இழந்து நிற்கும் வினோத்தின் பரிதாப நிலையினை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

ஒடுக்குதலை எதிர்கொள்ளல்

புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழர்கள் தாம் புகலிடம் பெற்ற நாடுகளிலுள்ள அடிப்படை வாத மற்றும் தீவிர போக்குடையவர்களால் நிறம், மொழி சார்ந்து பல்வேறு விதமான ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்கொண்டனர். குறிப்பாக நவநாஜிகள் புலம்பெயர் தேசத்தில் பிறநாட்டவர்களின் நடத்தைகளைக் கண்டு பொறாமைப்படுபவர்களாகவும் கலவரங்கள் செய்பவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். ஜெர்மனி, சுவிஸ், நோர்வே, பிரான்ஸ் முதலான நாடுகளில் நவநாஜிகளின் செயற்பாடுகள் விதேசிகளைத் துன்பப்படுத்தும் வகையில் காணப்படுகின்றன. ஜெர்மனியில் வாழும் தமிழர்கள் நவநாஜிகளால் பாதிப்புக்கு உள்ளாகுவதை பார்த்திபன் கனவை மிதித்தவன் நாவலில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

புகலிட தேசத்தில் கறுப்பின மக்களுக்கெதிரான பொதுவான ஒரு ஒடுக்குதலாக நிறவாதம் காணப்படுகின்றது. கறுப்பினத்தவர்கள் கீழ்த்தரமானவர்கள் என்பதுடன் வறுமையுற்ற நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள் என்றும் கருதும் மனோநிலை வெள்ளை இனத்தவர்களின் ஒரு பகுதியினரிடம் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக அடிப்படைவாத செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் சுதேசிகளிடம் காணப்படுகின்றது. இதனாலேயே அவர்கள் தமிழர்கள் உள்ளிட்ட கறுப்பின மக்களை கறுப்புப் பன்றிகள், பன்றி நாய், பன்றி அகதி முதலான சொற்களைப் பயன்படுத்தி தமிழர்கள் மீது வெறுப்பையும் கோபத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றார்கள். புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களில் பெரும்பாலானோர் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களாவர். இவர்கள் சாதிமேலாண்மைச் சமூகத்திற்குள் வாழ்ந்தவர்கள். ஏனைய சமூகங்களை ஒடுக்கியவர்கள் ஒரு

பகுதியினர். ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் ஒரு பகுதியினர். இவர்கள் யாவரும் புகலிட நாடுகளில் நிறவாதம், இனவாதம், வேற்று நாட்டவர்கள் என்ற அடிப்படைகளில் துயரங்களை அனுபவிப்பவர்களாக மாறியிருப்பதையே பல இலக்கியங்கள் பிரதிபலித்து நிற்கின்றன. பார்த்திபனின் 'அத்திவாரமில்லாத கட்டடங்கள்' சிறுகதை, ஜெர்மனிய பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் தமிழ்ச் சிறுவனான விேனோத், மார்க்கோஸ் என்ற வெள்ளை இனச் சிறுவனால் கறுப்பன் என்றும் கறுப்பனே உனது நாட்டுக்குப்போ என்றும் கூறி துன்புறுத்துவதை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

> "பந்தை எடுக்க ஓடிவந்த விேனாத் தவிர்க்க முடியாமல் மார்க்கோஸின் காலை மிதித்து விட்டான். யாரும் எதிர்பார்க்காத விதமாக மார்க்கோஸ் விேனாத்தை அடித்து விட்டான்.
> 'கறுப்பன்'
> விேனாத்துக்கு அடியுடன் அவன் பின்னர் சொன்னதும் சேர்ந்து வலித்தது. கண்கள் திரையிட கன்னத்தைத் தடவியபடி புத்தகப் பையைத் தூக்கிக் கொண்டான்.
> யாரும் அவனுக்கு ஆதரவாகக் கதைக்கவுமில்லை. நடந்ததை விசாரிக்கவுமில்லை. கொஞ்ச நேரம் மௌனமாக நின்று விட்டு மறுபடி தங்கள் விளையாட்டுகளைத் தொடர்ந்தார்கள்..
> 'உன்னுடைய நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போ'
> பின்னால் மார்க்கோஸ் கத்துவது விேனாத்துக்குக் கேட்டது. கண்ணீர்த் துளியொன்று வலிக்கும் கன்னத்தைத் தடவி விழுந்தது.
> 'எந்த நாடு?'
> 'நான் எங்க போக வேணும்?'
> 'நான் ஏன் இங்க இருக்க வேணும்?'
> 'என்னோட படிக்கிற எல்லாரும் வெள்ளையாயிருக்க நான்மட்டும் ஏன் கறுப்பாயிருக்க வேணும்?'
> 'நான் கதைக்கிற பாசை மட்டும் ஏன் வேறயாயிருக்க வேணும்?'
> 'ஏன் என்னோட ஒருத்தரும் வடிவாப் பழகினமில்லை?'
> 'ஏன் மார்க்கோஸ் அடிச்சவன்?'
> எந்த ஒரு கேள்விக்கும் விேனாத்தால் விடை தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தன்னை எல்லோரும் விரட்டுவது போலவும், கேலி செய்வது போலவுமான உணர்வு அவனை வருத்தியது.
> ....
> விேனாத் களைத்துத் தூங்கிப் போயிருந்தான். கனவில் மார்க்கோஸ் வந்து 'கறுப்பனே உனது நாட்டுக்குப் போ' என்று காலால் உதைத்தான்" (பார்த்திபன், 1989:87).

மேலதிக வகுப்பு வசதிகளுடன் டொச் பாடத்தை மிகுந்த கவனத்துடனும் ஈடுபாட்டுடனும் கற்று வரும் சினேகாவுக்கு, திறமைக்கு ஏற்ற 'புள்ளி' பரீட்சையில் கிடைக்காமல் போனமைக்கு இனவாதமே காரணமென்பதை நிருபாவின் 'உங்களுடைய மகள் நல்ல கெட்டிக்காரி' கதை எடுத்துக் கூறுகின்றது. சினேகாவின் தாய் கல்யாணி தன் மகளின் படிப்பு காரணமாகப் பாடசாலைக்குச்

சென்றபோது வகுப்பாசிரியை குறிப்பிடும் பின்வரும் கருத்துக்கள் கவனிக்கத்தக்கவையாகும்.

> 'திருமதி செல்வன், எனக்கு உங்களோட கதைத்துக்கொண்டிருக்க நேரம் இல்லை. உங்கட பிள்ளை மற்றப்பிள்ளைகளிலும் கெட்டிக்காரிதான்'
>
> 'எந்த மற்றப்பிள்ளைகள்'
>
> 'இந்த வகுப்பில் படிக்கும் மற்ற வெளிநாட்டுப் பிள்ளைகள் வடிவாகப் படிக்கவே மாட்டார்கள். உங்கட பிள்ளை நாலு எடுத்திருக்கிறா. எனது மாணவி என்கின்ற முறையில் இந்தப் புள்ளி திருப்திதான். உங்கட பிள்ளை ஜெர்மன் நாட்டவள் இல்லத்தானே. ஜெர்மன் மொழி உங்கட சொந்த மொழி இல்லத்தானே. அந்த வகையில் அவா எடுத்த புள்ளி நல்லதுதான் (நிருபா,2005:47)

மேற்கூறியவாறு நவநாஜிகளின் செயற்பாடுகளினாலும் நிறவாதத்தினாலும் தமிழர்கள் மட்டுமன்றி கறுப்பினத்தவர் உள்ளிட்ட புலம்பெயர் சமூகம் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் நிலை காணப்படுகின்றது. ஜெர்மனி பல்பண்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்ட நாடாகவுள்ளபோதிலும் இதற்கு அடிப்படைவாத செயற்பாடுடைய சிறு பிரிவினரே காரணமாகவுள்ளனர்.

குடும்பச்சிக்கல்

குடும்ப உறவு நிலை சார்ந்து ஏற்படும் சிக்கல்களையும் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. புகலிடச் சூழலிலும் சீதனத்தினால் பெண்கள் பாதிக்கப்படுதல் தொடர்ந்தவண்ணமே இருப்பதை புகலிடப் படைப்புக்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. பார்த்திபனின் 'கல்லான கணவன்' சிறுகதை, உறவுகளின் தொடர்பற்ற புகலிட வாழ்வில் அன்பாக வழிநடத்தப்படவேண்டிய பெண், அவளது கணவனால் சீதனத்தை காரணமாக வைத்து துன்புறுத்தப்படுவதை எடுத்துக் கூறுகின்றது. பார்த்திபனின் 'ஆண்கள் விற்பனைக்கு' நாவலும் சீதனக் கொடுமையினையே எடுத்துக் கூறுகின்றது.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் பல தளங்களிலும் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நிலையில் புகலிட நாடுகளில் வாழும் பெண்களும் தமது கணவன்மாரால் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. பார்த்திபனின் 'கல்லான கணவன்' சிறுகதை, உறவுகளின் தொடர்பற்ற புகலிட வாழ்வில் அன்பாக வழிநடத்தப்படவேண்டிய பெண் அவளது கணவனால் துன்புறுத்தப்படுவதை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ் இளைஞர்கள் அந்நாட்டுப் பெண்களைத் திருமணம் செய்கின்ற நிலைப்பாடு காணப்படுகின்றது. தமிழ்ப்பண்பாட்டினால் ஈர்க்கப்பட்ட அந்நாட்டுப் பெண்கள், இலங்கையிலிருந்து சென்ற புலம்பெயர் இளைஞர்களைத் தீரமணம் செய்ய விரும்புகின்றமையும், இளைஞர்கள் தாம் அந்நாட்டின் குடியுரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் பணத்தைப் பெறுவதற்கும் ஓர் உபாயமாக அந்நாட்டின் பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொள்ள

விரும்புகின்றமையும் இதற்கான முக்கிய காரணமாகவுள்ளன. பொ.கருணாகரமூர்த்தியின் 'பெர்லின் நினைவுகள்' நூலில் பாலியல் நடத்தையில் ஈடுபடும் ஜெர்மனிய பெண்ணின் கூற்றாக வரும் பின்வரும் பகுதி இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்:

> "எத்தனையோ இளைஞர்கள், அதிலும் குறிப்பாக வெளிநாட்டுக்காரர்கள் தங்கள் விசாப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்கவோ, பணத்துக்காகவோ நடுவயதும் கடந்த பெண்களைத் திருமணம் செய்து கைகோர்த்து இழுத்துக்கொண்டு திரிகிறார்களே" (கருணாகரமூர்த்தி,பொ. 2014:374)

தம் சமூக அமைப்பே மேலானது என்று கருதும் மனநிலை தமிழ்ச்சமூகத்தினரிடையேயும் காணப்படுகின்றது. இம்மனப்பாங்கு ஜெர்மனிய மக்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அவர்களுடன் பழகுவதற்கும் தடையாக உள்ளது. ஜெர்மனிய பெண்களைத் தமிழ் இளைஞர்கள் திருமணம் செய்தபோதும் பெரும்பாலான திருமணங்கள் நிலைக்கவில்லை. தமிழ் இளைஞர்கள் தமிழ்ப் பெண்களை எப்படி நினைக்கின்றார்களோ அதனைப் போன்றே தாம் காதலிக்கும் ஜெர்மனிய பெண்களையும் நோக்க முற்பட்டனர். இந்நிலையினை ஜெர்மனிய பெண்களால் சகித்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. பார்த்திபனின் 'காதல்' சிறுகதை தமிழ் இளைஞனான ஜீவனுக்கும் ஜெர்மனிய(டொச்) பெண்ணான ஸில்வியாவுக்கும் முளைத்த காதல் அறுந்து போனமையையும் ஜெர்மனிய பெண்ணை ஜெர்மனிய பண்பாட்டுப் புரிதலுடன் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத தமிழ் இளைஞனின் நிலையினையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. குறிப்பாக ஆண் மேலாதிக்கம் பெற்று நிற்பதையும் ஆணுக்குப் பெண் சரி நிகர் என்ற நிலையினை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஆண் வர்க்கத்தின் நிலைப்பாட்டினையும் இன்னும் சுருங்கக்கூறின் இன்னும் மாறாத தமிழ்ச் சமூகத்தின் குடும்ப அதிகார நடத்தைசார் கீழ்நிலையினையும் இச்சிறுகதையினூடாகப் பார்த்திபன் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

முடிவுரை

1980களின் காலப்பகுதியில் இருந்து இலங்கையில் இடம்பெற்ற இனமுரண்பாட்டுச் சூழல் காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழர்களுக்கு அந்நாடுகள் புகலிடமளித்தன. அதன் காரணமாக வெவ்வேறு நாடுகளிலும் புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகங்கள் உருவாக்கம்பெற்றன. அப்பின்புலத்திலேயே ஜெர்மனியிலும் வெவ்வேறு நாட்டுப் புலம்பெயர்வாசிகளுள் ஒரு பிரிவாகப் புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகமும் உருவாக்கம் பெற்றது. ஒரு நாட்டை விட்டு நீங்கிப் பிறிதொரு நாட்டில் சென்று வாழ்கின்றபோது எதிர்கொள்கின்ற புதிய அனுபவங்களைப் புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகமும் ஜெர்மனியில் எதிர்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. அவ்வனுபவங்கள் அகதிநிலை, தொழில், கல்வி, பண்பாடு, மொழி, காலநிலை என விரிந்து அமைந்தன.

புலம்பெயர்ந்து சென்று தாயக ஏக்கங்களையும் போரின் கொடிய தன்மைகளையும் வெளிப்படுத்திய இலக்கியங்களின் தேவை இன்று அற்றுப்போயிருக்கின்றன. இலங்கையில் போர் ஓய்ந்து பத்து வருடங்கள் கடந்திருக்கின்றன. போருக்குப் பின்னரான ஈழச்சூழல் பற்றிப் புலம்பெயர்

எழுத்தாளர்கள் எழுதுவதும் குறைந்துவிட்டது. இப்பின்னணியில் ஒருகாலத்தில் தமிழர்களின் அகதி வாழ்வு பற்றிய அனுபவங்களை ஜெர்மனிய புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியங்களின் வழியே அறிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. அவ்வகையில் ஜெர்மனிய தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிப் பினவாகவுள்ள இலக்கியங்கள் முக்கியமானவையாகும்.

புலம்பெயர்ந்து சென்ற புதிதில் தமிழர்கள் எதிர்கொண்ட அகதி வாழ்க்கை, மொழி, காலநிலை என்பவற்றுக்கு முகங்கொடுத்தலுடன் தொடர்புடைய அனுபவங்கள் தற்போது பழையனவாகிவிட்டன. அவை பற்றிய எழுத்துக்களின் அவசியமும் காலவதியாகிவிட்டன. ஏனைய புலம்பெயர் தேசங்களில் தமிழர்கள் தாம் வாழும் நாடுகளுக்கு ஏற்ப வாழ முற்படுவதைப்போன்றே ஜெர்மனியிலும் வாழத்தலைப் பட்டுவிட்டார்கள். இச்சூழ்நிலையில் புலம்பெயர்ந்து சென்ற மூத்த தலைமுறையைச் சார்ந்தோர் தமது பண்பாட்டு அடையாளங்களை நிலைநிறுத்த முடியாதவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குமான தொடர்புகள் எதிர்காலத்தில் குறைந்து செல்வதற்கும் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி குன்றிப் போவதற்குமான சமூகச்சூழல் பலமாக உருவாகி வருகின்றது. முதலாவது புலம்பெயர் தலைமுறையினர் நாற்பது வருடங்களைக் கழித்துவிட்டனர். அத்தலைமுறையும் அதற்கு அடுத்த தலைமுறையுமே தமிழ்ப் பண்பாட்டை நிலைநிறுத்தும் போக்குடையவர்களாகக் காணப்பட்டவர்கள். அத்தலைமுறையினரே புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் இலங்கைத் தமிழ்ர் என்ற பிரக்ஞையை அடையாளப்படுத்தினார்கள். மொழி, பண்பாட்டு நடைமுறை சார்ந்து புலம்பெயர் சமூகம் அடையாளங்களை இழக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. இது தவிர்க்க முடியாததொன்றாகும். தம் முந்தையோர் இலங்கைத் தமிழர் என்ற அடையாளம் அற்றவர்களாக வாழுகின்ற இன்றைய இளைய சமூகத்தினரிடம் இதனை எதிர்பார்க்கமுடியாத நிலை உருவாகியிருப்பதைப் புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியங்களினூடாக அறிய முடிகின்றது. ஜெர்மனிய புலம்பெயர் இளைய சமூகத்தினரிடையே தற்போது தமிழில் எழுத முடியாத சூழல் உருவாகியிருக்கின்றது. அதன்காரணமாக ஆங்கிலத்திலும் ஜெர்மன் மொழியிலும் இலக்கியங்களை எழுதுகின்ற நிலை காணப்படுகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

- கருணாகரமூர்த்தி, பொ. (2014), *பெர்லின் நினைவுகள்*, காலச்சுவடு பப்ளிகேசன்: சென்னை
- கருணாகரமூர்த்தி, பொ. (1996), *கிழக்கு நோக்கிச் சில மேகங்கள்*, ஸ்நேகா: சென்னை
- கருணாகரமூர்த்தி, பொ. (1996), *ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்*, ஸ்நேகா: சென்னை
- நிருபா, (2005), *அச்சாப்பிள்ளை*, கொழும்பு: ஈகுவாலிற்றி கிரபிக்ஸ்
- பார்த்திபன், (1989), *கல்லான கணவன்*, தூண்டில், ஜெர்மனி
- பார்த்திபன், (1989), *அத்திவாரமில்லாத கட்டிடங்கள்*, தூண்டில், ஜெர்மனி

- பார்த்திபன், (2017), *கதை*, சுவிட்சர்லாந்து: தமிழச்சு
- பார்த்திபன், (1988), *கனவை மிதித்தவன்*, தூண்டில் சஞ்சிகை, ஜெர்மனி
- பார்த்திபன், (1998), *ஆண்கள் விற்பனைக்கு*, மேற்கு ஜெர்மனி: தென்னாசிய நிறுவனம்
- AKM Ahsan Ullah & Asiyah Az-Zahra Ahmad Kumpoh (2019), *Diaspora community in Brunei: culture, ethnicity and integration*, Diaspora Studies, 12:1, 14-33, DOI: 10.1080/09739572.2018.1538686
- Gamlen,A. (2008), *The Emigration state and the modern Geopolitical imagination, political Geography*,27,no.8:840-856
- Ishan Ashutosh (2013), *Immigrant protests in Toronto: diaspora and Sri Lanka's civil war*, Citizenship Studies, 17:2, 197-210, DOI: 10.1080/13621025.2013.780739
- Michaelar.Told., (2014), *Identity, Belonging and Political activism in the Sri Lankan Communities in Germany*, London: University of East London
- Thusinta Somalingam (2015), *“Doing-ethnicity” – Tamil educational organizations as socio-cultural and political actors,* Transnational Social Review, 5:2, 176-188, DOI: 10.1080/21931674.2015.1053332

****